

den tværtimod betegner det eiendommelige Royale, der gaar gjennem den engelske Opposition.

Bille: Det var væsentlig for at give en Oplysning af lignende Beskaffenhed, at jeg had om Ordet, men jeg maa maasse give den lidt fyldigere. For det Første skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem troede med en stærk Antydning til mig at kunne betegne mig som en forhenværende Opponent af Hans Majestæt, saa undrer det mig, at den ærede Formand ikke i denne Uttring har set Noget, som ikke burde komme frem.

Formanden: Jeg opfattede den ikke saaledes; havde jeg opfattet den saaledes, havde jeg paatalt den.

Bille: Det bestyrker mig i høj Grad i, at det ærede Medlem ikke sigtede til mig, men f. Ex. til den ærede Formand, der maasse er den Æneste, der har deltaget i det offentlige Liv, der udtryffeligt har betegnet sig som Opponent mod Hans Majestæt ved sit bekjendte Udtryk, at han var en Modstander af Systemet af 15de November.

Formanden: Det ærede Medlem vil erindre Forretningsordenen, hvori en af Hovedbestemmelserne er den, at Formanden ikke kan deeltage i Forhandlingen. Denne Bestemmelse i Forretningsordenen gjør, at jeg ikke kan imødegaa det ærede Medlem; men det ærede Medlem vil, tror jeg, have den samme Følelse, som sikkerlig alle andre Medlemmer ville have, at, naar Formanden ikke er aktivt med i Forhandlingen, saa bør han heller ikke være passivt med. — Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Bille: Saa tør jeg altsaa ikke fortsætte dette Emne, skjøndt den ærede Formand veed, at jeg med stor Fornøjelse skulde kunne møde ham paa dette Omraade. Men jeg skal give

den Oplysning noget fyldigere, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) vilde have. Det er en almindelig Etik i et parlamentarisk Land at dele de to Partier, der kæmpe om Magten, saaledes, at den ene Part er Hans Majestæts Regjering og den anden Part Hans Majestæts Opposition, og i Betegnelsen „Hans Majestæts Opposition“ ligger der udtryffeligt tilkjendegivet, at denne Opposition staar i et ligeaa loyalt Forhold til Souverænen i Landet som Regjeringen; det er Noget, der hændes alle Dage, f. Ex. i det engelske Parlament, som er den mest parlamentariske af alle Forsamlinger, at Partierne blive omtalte som Hans Majestæts Regjering og Hans Majestæts Opposition. Det er altsaa langt fra, at der i mine Uttringer har ligget den allermindste Eigtelse mod det ærede Medlem og hans Venner undtagen netop den, at de stode i Modsetning til Ministeriet, og det synes mig ikke at kunne være nogen uventet Uttring, efter som det ærede Medlem gjentagne Gange har fremhævet dette paa tidligere Punkter. Nu siger det ærede Medlem, at Forholdet pludseligt er skiftet om, og at nu er han i denne enkelte Sag bleven ministeriel, medens vi skulde være blevene antiministerielle. Men det er netop saa, at det ere vi paa ingen Maade; vi kunne paa ingen Maade sige, at Ministeren ikke har varetaget de ham beordrede Interesser paa rette Maade; det er Ingen af os i Staud til at sige, og dersom vi stemme Nei til Dagsordenen eller ikke stemme, saa er det ikke, fordi vi derved ville tilkjendegive nogen som helst Misbilligelse af Ministerens Optræden — thi vi have ikke det fornødne Materiale til at bedømme denne —, men vi ville ikke ved at stemme for Dagsordenen indlade os paa at udtale en Dom om et Forhold, som vi Virkeligheden ikke kjende. Det er Be ydningen af den Afstemning, som skal foregaa, at en Del af os, hvad enten vi svare „Nei“ eller „Stemmer ikke“, ikke anse os tilstrækkelig instruerede til at fælde nogen Dom, hvorimod de Herrer,